

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2562/2024
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца Града Панчева, кога заступа Градско правобранилаштво из Панчева, уз учешће умешача на страни тужиоца Јавног предузећа „Урбанизам“ Панчево, чији је пуномоћник Јелена Младеновић, адвокат из ..., против тужених Римокатоличке црквене општине Панчево, Римокатоличке бискупије Зрењанин, коју заступа Милош Грозда, адвокат из ... и „Caffe Hedonist i Lounge“ д.о.о. из Панчева, ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене Римокатоличке црквене општине Панчево, Римокатоличке бискупије Зрењанин изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 215/22 од 27.09.2023. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 215/22 од 27.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 215/22 од 27.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 67/20 од 07.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијено је проширење тужбе на АА и ББ из Ставом другим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе поднеском од 05.02.2021. године. Ставом трећим изреке, одбијен је инцидентни прејудицијелни захтев за утврђење којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав и без правног дејства у односу на тужиоца купопродајни уговор Ов.бр. 720/2013 од 01.10.2013. године, закључен између тужене Римокатоличке црквене општине Панчево као продавца и АА и ББ из ... као купаца и Анекс купопродајног уговора Ов.бр. 642/2014 од 28.02.2014. године, закључен између истих уговорних страна, као и да тужиоцу самостално или солидарно са туженом накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је титулар права јавне својине у 563/5950 идеалних делова на непокретности уписаној у листу непокретности бр. .. КО Панчево као посебан део зграде бр. 1, пословни простор бр. 12 – дуплекс (П+1) корисне површине

595 м2 који је изграђен на парцели бр. .. КО Панчево на којој је уписано право својине у корист туженог „Caffe Hedonist i Lounge“ д.о.о. из Панчева у 1/1 дела, као и на сразмерном делу грађевинског земљишта – парцеле бр. .. КО Панчево, те да се обавезе тужени да трпи упис права јавне својине у корист тужиоца у 563/5950 идеалних делова на наведеном пословном простору и на одговарајућем делу парцеле грађевинског земљишта, те да му самостално или солидарно са туженом накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да му исплати динарску противвредност износа од 24.500 евра, по средњем курсу НБС на дан исплате, на име стицања без основа продајом дела пословног простора површине 56,30 м2 који се налази у оквиру пословног простора бр. 12 – дуплекс (П+1) корисне површине 595 м2 који је изграђен на парцели бр. .. КО Панчево, уписаног у ЛН бр. .. КО Панчево као посебан део зграде бр. 1 по купопродајном уговору Ов.бр. 720/2013 од 01.10.2013. године, закљученом између истих уговорних страна, са законском затезном каматом од пресуђења од исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у преосталом делу којим је тражио да се тужена обавезе да му исплати динарску противвредност износа преко досуђених 24.500 евра до тражених 39.400 евра по средњем курсу НБС на дан исплате, на име стицања без основа продајом дела пословног простора, ближе наведеног у овом ставу изреке. Ставом седмим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 501.865,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом осмим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 788.350,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом деветим изреке, одбијен је захтев тужиоца да се тужена обавезе да му на досуђени износ трошкова парничног поступка плати законску затезну камату и за период од пресуђења до дана извршности пресуде. Ставом десетим изреке, тужилац је обавезан да АА и ББ из ... накнади трошкове поступка од 22.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 215/22 од 27.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем, четвртном, шестом, деветом и десетом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, петом и седмом изреке. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу осмом изреке првостепене пресуде, па је тужилац обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 818.350,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе,

као ни потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе члана 103. и 104. Закона о облигационим односима (ЗОО), јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем које је изражено кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда. Наиме, нижестепени судови су на основу одредбе члана 12. ЗПП као претходно питање утврдили да су ништави купопродајни уговор Ов.бр. 720/2013 од 01.10.2013. године, закључен између тужене Римокатоличке црквене општине Панчево као продавца и АА и ББ из ... као купаца и Анекс купопродајног уговора Ов.бр. 642/2014 од 28.02.2014. године закључен између истих страна, с обзиром да су због непотпуне пасивне легитимације одбили такав прејудисијелни захтев. Следом тога су, будући да није могуће враћање онога што је дато по ништавом уговору, тужену обавезали да тужиоцу исплати износ ближе наведен у изреци пресуде на име одговарајуће накнаде у новцу због таквог располагања несавесног продавца. Тужена уз ревизију није доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 20.06.2017. године, ради утврђења и исплате, а вредност предмета спора побијаног дела је 24.500 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић